

۲۰۱۵/۱۱/۰۶

میر عنایت الله آشفته

پیشنهاد مفت و مجانی یک فرزند مصلح وطن

به دو داکتر مسؤول کشور

این پیشنهاد خالصانه نه تنها متوجه ریاست جمهوری و ریاست اجرائیه می شود؛ بلکه متوجه مخالفان مسلح کشور (اتباع افغانستان) نیز می شود.

جای شک نیست وضع ناهنجار کنونی، نتایج و ثمره مبارزات احزاب چپ و راست سیاسی کشوری باشد. تردیدی وجود ندارد که بلااستثنی همه رهبران و کدر های شان اتباع افغانستان بوده، وابستگی های عمیق سیاسی، ایدیالوژیک و . . . بیرون از سرحدات کشور در ۴۰ سال پر آشوب گذشته؛ داشتند و دارند. هیچ مداخله و لشکر کشی بیگانه دور و نزدیک بدون همکاری و سیاسیون چراغ بدست افغان؛ صورت نگرفته و نمی توانست صورت بگیرد. وضع موجود دقیقاً تکرار حوادث سال های گذشته میباشد. شما اسناد، شواهد معتبر و ویدیو های از نشرات تلویزیون یکجانبه دولتی سال های حاکمیت رژیم حزب دیموکراتیک خلق و از آن به بعد در اختیار دارید.

حریق و تخریب مکاتب، شفاخانه ها، کلینک ها، پل و پلچک، بند و انهار، پایه های برق، به شهادت رسانیدن معلمان، داکتران، عالمان دین، بزرگان قومی، عسکر و افسر، ستم بر زنان مظلوم، حریق قطارهای اکمالاتی، باجگیری، غشری، پیاده نمودن مسافران به نام جاسوس و . . . به شمول راکت پرانی های کور در شهر ها را مرتکب می شدند. به دلیل اختلافات درونی حزب حاکم، ستمگری و زور گویی، بمباردمان وحشیانه قوای اشغالگر شوروی و . . . اکثریت قاطع ملت مسلمان و اسیر، باوجودیکه از عقب گرایی و تعصب مجاهدین آگاه بودند ولی به دلیل بی عدالتی، ظلم، ستم، و اشغال بیگانه همه زورگویی ها و وابستگی رهبران هفتگانه و هشتگانه را نادیده گرفته، چشم امید به صلح دوخته و رهبری دولت یک حزبی وابسته به بیرون را زیر فشار قرار می داند؛ تا دولت به صلح تن در دهد. هر چند دولت دست نگر با تغییر رهبری سیاسی در حزب کمونیست شوروی، سیاست های مثبت و صلح طلبانه را نسبت به گذشته شان اختیار نمود، صرف نظر از این که ناوقت و کلمه «صلح» بی اعتبار شده بود؛ اما رهبری +۷ ۸ تنظیم مجاهدین مقیم پشاور و مشهد زیر فشار استخبارات کشورهای میزبان، به ندای صلح دولت متکی به مسکو به دلیل افتراق عمیق در هر دو طرف، تن در داده نتوانستند. جنگ را بنا بر دستور ولی نعمتان؛ باید پیش می بردند.

حتی با افتخار پلان صلح ملل متحد را، طرح امریکایی خوانده؛ پایان جهاد را بدنام و کشور را به قبرستان مبدل ساختند. بالاخره دولت به اشرار بی فرهنگ!؟، به گفته دولت و سیاسیون وقت، توسط "وکیل" وزیر خارجه وقت و شرکای شان به برادران مجاهد تحویل داده شد. پس از جنگ های داخلی، که باعث ظهور طالبان شد؛ فیصله غلط بن، بار دیگر این برادران زورگوی را بر گرده ملت سوار نمود.

پس از انتخابات تاریخی و نمونه در صدر جهان، شما دو داکتر عالی جناب مسؤول حفظ جان، مال و ناموس کشور استید؛ گمان ندارید که نشرات یکجانبه مطبوعات به اصطلاح آزاد و لجام گسیخته شما به اشتباه رفته است؟ بهتر می بود از دولت مداری آقای کرزی که شما دو محترم در کنار شان تشریف داشتید، آموخته و راه های تجربه شده را تکرار نمی کردید. خلاف عرف معمول و دیپلماتیک جناب شما به دفتر استخبارات کشوری مراجعه و طالب کمک شدید، آقای کرزی به صراحت پس از ۲۱ بار سفر به تلاش هایش به نتیجه رسید که کلید صلح دست امریکا و پاکستان است. شما گمان نمودید که کلید را آی. اس. آی. تحفه گویا تحویل شما می دهد؛ که نشد. شما آگاهید که اردوی پنجصد هزاری، نیرومند، با تجربه و تا دندان مسلح رژیم نجیب الله در اثر اختلافات درونی توسط ستون پنجم و معاملات پس پرده، به بسیار سادگی منحل و سرمایه ۱۰۰ ساله اردو را به کشور های منطقه، تحفه گویا در بدل حمایت معنوی شان؛ بخشیدند. خون هزاران جوان کشور به نام اشرار و کمونیست توسط عده ای از رهبران جفاکار شان نادیده گرفته شد. آیا سقوط ولایت قندز درس دیگری به شما دو داکتر عالی جناب طرف اعتماد غرب نیست؟

احترامانه پیشنهاد می نمایم:

۱- همانگونه که رهبران ۷+۸ تنظیم جهادی مقیم پشاور و مشهد نتوانستند به درخواست صلح پیشنهادی دولت نجیب الله به دلایل متعدد، از جمله ممانعت کشور های میزبان، با تفاهم و همدلی توافق نمایند، از مخالفان مسلح موجود چنین تقاضا غیر عملی پنداشته می شود. این ادعا در حالی صورت می گیرد که نشرات یکجانبه وقت همه رهبران جهادی را نوکر بیگانه می خواند. اما امروز قهرمان اند و شما نشان عالی وزیر اکبر خان را به سینه های شان نصب می دارید.

۲- پاکستان یکبار طالبان افغان را در زمان حمله امریکا به خاک افغانستان در بدل پول و امتیاز فروخت، و چهره های معروف شان را تحویل مقامات امریکا، گوانتانامو؛ نمود. بار دوم رهبر شان ملا محمد عمر آخذ را به شکل فجیح نابود و تعدادی که به صلح تمایل داشتند زنجیر پیچ در سلول های زندان فرسوده ساخته است.

۳- تعداد دیگرش که به صلح تمایل نشان می دهند در جنگ ها بطور مرموز به شهادت می رساند.

۴- تعداد دیگرش که زیاد زیر فرمان بیگانه مطیع و فرمان بردار نیست، توسط داعش در کنرها و جلال آباد و . . . قرار مسموع و اخبار نشر شده، خیلی وحشیانه به قتل می رسند. این همه تلفات در حالی صورت می پذیرد که دولت امریکا طالبان را خطری و دشمن خود نمی داند مگر این که به ایشان حمله نمایند. روی همین منظور تعداد شان را از زندان گوانتانامو آزاد نمود.

شما دو شخصیت در رأس سیاست کشور قرار دارید و از خود دم و دستگاه اطلاعاتی و . . . دارید، این کور خانه نشین از لابلای اخبار منتشره در رسانه های رادیو آزادی، بی بی سی و . . . این معلومات را در اختیار شما گذاشتم. با تجارب گذشته سیاسی همکاران شما رهبران مجاهدین مقیم پشاور و مشهد، آیا خلاف دساتیر مقامات استخباراتی

کشور های همسایه صلاحیت داشتند؟ و دست باز عمل کرده می توانستند؟ اگر بلی، چرا در میز مذاکره عوض مجاهدین وزیر خارجه پاکستان در جلسات حل قضیه صلح افغانستان؛ اشتراک می ورزید؟

۵ - شما انتظار شفقت و صداقت از کشور پاکستان یا دیگران نداشته باشید. آنها دنبال منافع ملی خود اند. باید از مخالفین شما حمایت نمایند. هندوستان، ایران، روسیه، امریکا و . . . که منافع خویش را با استفاده از سیاسیون ما تأمین می نمایند، آنها را حمایت و در دولت، خلاف خواست شما دو داکتر، بر شما تحمیل نموده اند. خود بهتر می شناسید و می دانید. در حاکمیت آقای کرزی این مثال ها را خودش بار ها یاد آور شده بود.

۶ - خواست و آرزوی صلح شما را، نواز شریف در حضور آقای اوباما غیر عملی خوانده و رد نمود. ما هم بکشیم؛ هم به میز مذاکره حاضر سازیم.

۷ - معاون اول دولت شما و همفکرانش مخالفان دولت شما را + طالب = داعش! می دانند. این تصور غلط و کینه توزانه به یقین، عمر دولت شما را کوتاه تر خواهد ساخت. زیرا داعش پیوند نژادی با افغان ها ندارد. اما طالب بلی افغان است و ۵ سال در همین قصر شما حضور داشتند. یکی از رسالت های همه فرزندان متعهد به منافع ملی ماست که تفکیک بین افغان و اتباع غیر افغان داشته باشیم. اینکه شرکای قدرت شما وطن دوست و مخالفان غیر مسلح و مسلح شما وطن فروش و نوکر بیگانه اند؛ بحثی است که به این قلم آزاد و غیر جانبدار رابطه ندارد.

۸ - قلم بی مدعا به تأکید یک بار دیگر راه حل را در میز مذاکره می دانم و ارتباط مستقیم به صداقت جناب شما، اداره سالم و یک دست بودن دولت، فشار لازم بر دولت پاکستان، فعالیت جدی و میزبانی سازمان ملل متحد، در حمایت قاطع شورای امنیت آن سازمان؛ در حضور و وساطت و میانجیگری یک گروه از شخصیت های منور، آگاه، خبیر، خبیرخواه، با سابقه پاک فارغ از اتهامات، وطن دوست، آشنا به علم و سیاست و شجاع شدیداً نیاز است، که بتواند منحنی ثالث بالخبیر بین دو طرف درگیر و زورگوی، بی هراس نقطه وسط را مطرح بحث ساخته بتوانند. نه شورای عالی صلح تان که در سنگر دولت شما پول های کلان را به جای تأمین زندگی و ارثین شهدای گمنام و سربازان گرو در معاش و نفقه اولاد آنها، بمصرف شخصی میسرسانند.

۹ - به مخالفان مسلح نیز به صراحت باید گفت که: به هیچ دلیلی بی تفاوتی، بی توجهی به جان، مال، ناموس، تأسیسات عام المنفعه و . . . کشور فقیر، منافع ملی و وحدت ملی که اتباع کشورهای بیگانه به هیچ وجه دلسوزی به ملت مسلمان افغانستان و فرهنگ پسندیده مردم ما ندارند، از صف افغانی خود پاک و تصفیه نمائید. منافع ملی را در سرلوحه خویش قرار داده برای اطمینان ملت مسلمان و اسیر زورمندان؛ واضح بیان دارید.

۱۰ - ملت افغانستان تروریست نبوده در هیچ عمل تروریستی در کشورهای جهان ما شاهد حضور و اشتراک افغان، نبوده ایم. برخلاف به کرات اتباع ایرانی و پاکستانی در اکثر اعمال تروریستی در نقاط مختلف جهان دخیل بوده اند. ملت خسته از جنگ و برادر کشی از هر نوع افراط گرایی و دهشت افگنی بیزار بوده و آنرا مردود می شمارند. آرزو دارم جناب شما اراکین دولت تان را جداً به اصل منافع ملی کشور در عمل متوجه ساخته در صدر وظایف شان قرار دهید.

زنده باد افغانستان. پاینده و جاوید باد وحدت خلل ناپذیر اقوام ساکن در افغانستان متحد و یک پارچه.

پایان